

Vraag nr. 79
van 4 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Das – Bescherming

In Vlaanderen werden door Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) en andere bevoegde administraties recentelijk tientallen miljoenen uitgegeven voor de aanleg van dassenroosters langs de E313 tussen Bilzen en de grens met Wallonië, langs de spoorlijn tussen Tongeren en Luik in Nerem, ...

Ondertussen neemt in Wallonië de minister van Landbouw het op voor de dassenjacht en bepleit hij de verdelging van de das. Reden hiervoor : de bedreigde das zou een belangrijke predator zijn van jachtwild.

Werd voor de realisatie van de dassenroosters overleg gepleegd met het Waals Gewest, eventueel in het kader van gewestoverschrijdende beschermingsmaatregelen en/of afspraken hierrond ?

Antwoord

De uitbouw van een dassenbeschermingsplan is in Vlaanderen reeds verschillende jaren bezig op basis van verschillende studies uitgevoerd tussen 1990 en 1993. Hieruit blijkt dat de beschermingsinspanningen voor de das zich in eerste instantie moeten toespitsen op de provincie Limburg.

Een belangrijke doelstelling van het Limburgse dassenbeschermingsplan is het terugdringen van het aantal verkeersslachtoffers (gemiddeld 25 exemplaren per jaar in de jaren '90, met in 1998 een piek van 43 slachtoffers). Elk jaar wordt de natuurlijke aangroei van de dassenpopulatie doodgedreden. Om dat probleem op te lossen, worden bestaande ondertunnelingen of bruggen aangepast en/of nieuwe tunnels onder wegen aangelegd, samen met het plaatsen van aangepaste geleidingsrasters. Tegelijkertijd wordt ook de verkeersveiligheid voor de autogebruiker behoorlijk verbeterd. In verticale of erg steile en vaak verstevigde kanaaloevers worden fauna-uitstapplaatsen aangebracht. Op die manier kunnen dieren, maar ook mensen, vlotter uit het water geraken.

Een dergelijke combinatie van de verhoging van de natuurwaarde en van de verkeersveiligheid vraagt een geïntegreerde aanpak van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, de administratie Wegen en Verkeer en de administratie Wa-

terwegen en Zeewezen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het versnipperend effect van een aantal wegen en waterlopen op de dassenpopulatie wordt verminderd en de effectieve bescherming van het leefgebied van de das wordt gerealiseerd door een gecoördineerd aankoopbeleid en de uitbetaling van schadevergoedingen. Ook de Vlaamse Landmaatschappij, de provincie Limburg en bepaalde steden en gemeenten werken mee aan de daadwerkelijke uitvoering van het dassenbeschermingsplan.

Het overleg met de Waalse collega's van de division de la Nature et des Forêts (direction générale des Ressources naturelles et de l'Environnement, ministère de la Région Wallonne) voor de planning en de uitvoering van de dassenrasters en -tunnels is, waar nodig, gevoerd in de rand van de vergaderingen van de werkgroep Drielandenpark van het Maastricht-Hasselt-Aken-Luik-project. Binnen dit project vindt de laatste twee jaar geregeld gemeenschappelijk overleg plaats.

Alle inspanningen samen hebben duidelijk resultaat. De verdere achteruitgang van de dassenpopulatie in Vlaanderen is gestopt en het aantal volwassen dieren in Zuid-Limburg en Voeren is weer aangegroeid tot een 150-tal exemplaren. Andere gegevens wijzen op het opnieuw uitdijen van de populatie naar plekken waar vroeger dassen leefden maar recentelijk uitgestorven waren, zodat de historische verspreiding opnieuw kan worden opgevuld. Het versnipperingsprobleem is op dit ogenblik nog niet volledig opgelost en het huidige beleid zal in de toekomst worden voortgezet. Dat beleid is trouwens ingebed in het Milieubeleidsplan 1997-2001 (MINA-plan 2) dat door de vorige Vlaamse regering is goedgekeurd en ook door de huidige Vlaamse regering is onderschreven.

In 1992 werd de status van de das in Vlaanderen van wildsoort omgezet in beschermde diersoort (besluit van de Vlaamse regering, BS 20 november 1992). Toen bestond hierover in de Vlaamse Hoge Jachtraad geen enkele discussie. De jacht was voordien trouwens jarenlang niet meer geopend. De maaganalyse van Vlaamse dassen (een 30-tal verkeersslachtoffers) door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer wijst op een voedselregime van regenwormen, vruchten en knaagdieren. Informatie uit buitenlandse jachtliteratuur wijst in dezelfde richting : regenwormen, ongewervelden, vruchten en kleine zoogdieren zoals muizen. Andere voedselbronnen, zoals jachtwild (bijvoorbeeld konijnen), worden erg occasioneel gebruikt. Ook in Wallonië is de das trouwens een beschermde diersoort,

waarvoor de Waalse regering in 1998 een regeling uitwerkte om de aangerichte schade te vergoeden (besluit van de Waalse regering, BS, 29 oktober 1998).